

ПРЕС КЛИПИНГ

21. март 2017.

НАСЛОВИ

Да ли је социјални дијалог "слатки отров" за синдикате? (стр.3)

Синдикати: Највећи непријатељ неолиберализам (стр.4)

Орбовић: 15 година прошло у замлаћивању (стр.5)

Газде себи пакују зараде, а радницима шта остане (стр.6)

Брнабић: Коверте да буду дебље код приватника него код државе (стр.7)

Вулин: У касу ПИО фонда уплаћено 1,8 милијарди динара више (стр.8)

Орбовић: Послодавци и синдикати криви због тога што нема социјалног дијалога (стр.8)

РЕДОВНА ПЛАТА И ТОПЛА РЕЧ Шта српски послодавци нуде као БЕНЕФИЦИЈЕ, а по закону се ПОДРАЗУМЕВА (стр.9)

"НЕБУЛОЗО, ИДИОТЕ" Радник суда у Врању прошао ГОЛГОТУ на послу (стр.10)

Вулин: У касу ПИО фонда уплаћено 1,8 милијарди динара више од планираног (стр.11)

Решење за део проблема (стр.12)

Влада спремна да помогне да РТК опстане (стр.12)

НСЗ: Три четвртине радника добије отказ кад истекну субвенције (стр.13)

Србија "на два мала корака" од инвестиционог рејтинга (стр.15)

Држава се због аграра одриче акциза? (стр.16)

Повећање кредитног рејтинга добар знак за инвеститоре (стр.17)

Форум гимназија: Саопштење Министарства о протесту синдиката је срамота (стр.17)

Да ли је социјални дијалог "слатки отров" за синдикате?

Извор: Танјуг

Послодавци и синдикати би преговоре о придруживању Европској унији требало да користе као инструмент у налажењу најбољег решења за социјални дијалог у Србији, поручила је шефица преговарачког тима са ЕУ Тања Мишчевић.

На Форуму социјални дијалог "Трипартизам у сенци државе", Мишчевићева је рекла да је преговарачки тим спреман да буде посредник у налажењу тог најбољег решења.

Наш је задатак, каже, да направимо акциони план као преглед где се Србија налази у области социјалне политике, у оквиру које је социјални дијалог једно од питања.

"Преговоре покушавамо да базирамо на анализи објективног приказа, а не на субјективном осећају било кога", сматра Мишчевићева и додаје да нас очекује жива и озбиљна дебата не само кроз Социјално-економски савет, него и Конвент и скупштинске одборе.

Наводи да ће бити ревидиран Програм економске и социјалне реформе, као један од елемената на одговоре на питања о трипартитном дијалогу у Србији, те да су питања социјалне политике, између осталог, обухваћена и поглављем 2 које је посвећено слободи кретања радне снаге.

На скупу, који је организовала Фондација "Фридрих Еберт", разговарало се о томе да ли у Србији постоји социјални дијалог, да ли је он "сладак отров" за синдикалце и да ли заслужује прелазну оцену или га треба оборити на темељни поправни.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић каже да се у Србији последњих 15 година разговара о овој теми, а фактички нисмо успели да се померимо од почетка.

Алудирајући на назив скупа, Орбовић каже да је Закон о раду та сенка коју је држава надвила над синдикате.

Оценио је да је социјални дијалог за синдикалце "слатки отров" јер имају утисак да су близу договора, а резултата заправо нема, те да имамо ситуацију да се колективни договор потпише, а онда их послодавачка организација поништи.

"Да ли је то нешто чему тежимо и што нас води у Европу? Да ли је тај преварантски однос - данас потпишемо, сутра откажемо, пут којим треба да се води дијалог", упитао је Орбовић и навео да је, осим репрезентативности синдиката, потребно утврдити и репрезентативност послодавачких удружења.

Контрадикторност је да је држава с друге стране омогућила колективне уговоре за запослене у државним органима, којих је до сада потписано 14, а на које синдикати немају ниједан приговор.

Председник УГС "Независност" Зоран Стојиљковић каже да је социјални дијалог кључни елемент нечега што се зове култура толеранције и дијалога и ширег партиципативног разумевања демократије.

"Социјални дијалог у Србији не заслужује ни прелазну двојку и питање је да ли га треба пустити да се провуче или га треба оборити на темељни поправни", каже Стојиљковић.

Преносићи искуства из Словеније, чланице ЕУ, председник Самосталног синдиката Словеније Душан Семович каже да социјални дијалог није роматичан процес пун идиле, већ процес који има успоне и падове, оцењујући да је највећи непријатељ социјалног дијалога неолиберална политика неких европских институција које имају дефицит демократског капацитета, те утицај крупног капитала.

Ту зато види велику улогу синдиката за радничка и социјална права, и истиче да се вреди борити за социјалног дијалога као инструмент за остваривање права радника и пензионера. Социјални дијалог у Словенији, каже Семовић, тече посредством Економско-социјалног већа. "Тамо се и свађамо, много тога се и договоримо", каже Семовић и додаје да сви закони који се тичу радника, младих и пензионера иду преко тог већа установљеног договором три партнера, те да ниједан посланик није гласао против закона чије усвајање су препоручила три социјална партнера.

Тренутно је, каже, у сржи социјалног дијалога у Словенији, настојање да се ојача јавно здравство.

Директорка регионалне канцеларије Фондације "Фридрих Еберт" Урсула Кох-Лаугвиц истакла је да је социјални дијалог један од принципа економског напретка и социјалне стабилности, те да помаже у превазилажењу кризе.

Синдикати: Највећи непријатељ неолиберализам

Извор:ФоНет

Ми смо у Европској унији (ЕУ) и највећи непријатељ социјалног дијалога је неолиберална политика неких европских институција, оценио је данас председник Савеза самосталних синдиката Словеније Душан Семолич, који наводи да ако нема социјалног дијалога многа права радника била би мања него сада.

Семолич је, на скупу "Трипартизам у сенци државе", рекао да Словенија бележи добре резултате социјалног дијалога, наводећи као примере захтеве за повећањем плата радника, пензиони систем и навео да се сада разговара о здравственом систему.

Он је критиковао бирократе из Брисела, ММФ и Светске банке, који дођу на аеродром, седну у кола и оду у владу и питају за банке и дефицит, а које не интересују радници, плате и пензије. Социјални дијалог у Србији не заслужује ни двојку и после 17, 18 година размишљам да ли треба дозволити да се провуче или га оборити на темељни поправни, оценио је председник УГС Независност Зоран Стоиљковић.

Социјални дијалог је кључни елемент културе, толеранције и дијалога, рекао је Стоиљковић. Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић истакао је да је Закон о раду сенка коју је држава надвила над социјалним дијалогом.

Према његовим речима, држава је омогућила да се са њом потписују колективни уговори, али је оставила могућност послодавцима да се повуку из таквих уговора.

Шеф Тима за преговоре Србије о чланству у Европској унији

(ЕУ) Тања Мишчевић истакла је да се у преговорима са ЕУ о овој теми може разговарати у оквиру поглавља 2 - слобода кретања радне снаге и поглавља 19 - Социјална политика.

Поносна сам што у преговарачком процесу ми се базирамо на анализи објективног стања, а не на политичком, субјективном осећају било кога, рекла је Мишчевић.

Она је позвала синдикате да користе преговарачки процес као инструмент за унапређење социјалног дијалога.

Директорка регионалне канцеларије Фондације Фридрих Еберт за Србију и Црну Гору Урсула Кох-Лаугвиц рекла је да су у њеној земљи послодавци, синдикати и држава схватили да је

социјални дијалог један од принципа да се постигне економски напредак и друштвена стабилност.

Она је истакла да Фондација подржава скуп и да је социјални дијалог важна компонента њиховог рада у Србији и Црној Гори.

Орбовић: 15 година прошло у замлаћивању

Извор: Бета

Представници синдиката поричују да су послодавци и синдикати криви због тога што нема социјалног дијалога.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић рекао је да нема социјалног дијалога између незаинтересованих послодаваца и расцепканог синдиката и навео пример да у Железницама Србије има чак 32 синдиката.

Орбовић је на форуму "Трипартизам у сенци државе" о социјалном дијалогу између синдиката, послодаваца и државе истакао да до сада није постигнут ниједан позитиван резултат у заштити интереса запослених и да је прошло "15 година у замлаћивању".

"Организације послодаваца нису реперезентативне, а нису ни синдикати којих је преко 20.000. У Железницама Србије постоји синдикат који има два члана јер су два смењена директора основала посебан синдикат у коме је један председник, а други секретар", рекао је Орбовић.

Додао је да и у Градском саобраћајном предузећу Београд постоји 25 синдиката јер је законодавство омогућило заштиту "личног интереса и уништавање синдикализма".

"Нико не говори о проблему да послодавци колективне уговоре које потпишу не примењују или их пониште", рекао је Орбовић.

Председник Уједињених гранских синдиката Независност Зоран Стојиљковић рекао је да социјални дијалог у Србији не заслужује ни "двојку".

Он је упоредио Социјално-економски савет Владе Србије са "ранжирном станицом где се одбацују стари вагони".

"У том савету се не покрећу важна питања, а у њему седе они који не одлучују ни о чему. Држава не држи до нас, а синдикат Независност неће учествовати у раду Савета док се не покрену суштинска питања о социјалној правди, приватизацији субвенцијама и незапослености", рекао је Стојиљковић.

Председник Савеза слободних синдиката Словеније Душан Семолич рекао је да би да у Словенији нема социјалног дијалога многа права радника била мања.

"У Европи у односу на права радника већи приоритет добија интерес капитала.

Политичари који долазе из Брисела слете на аеродром, а затим колима оду у Владу и питају шта је са дефицитом, а не шта је са радницима", рекао је Семолич.

Он је рекао да и у Словенији постоји сукоб интереса синдиката и да постоји укупно 26 колективних уговора. Потписани су и многи појединачни уговори у привреди, али не и општи колективни уговор јер они који су потписали појединачне не желе општи који је углавном нешто неповољнији.

"Представници Међународног монетарног фонда и Светске банке предлагали су нам да се у

пензију одлази са 43 године стажа и да није било социјалног дијалога успели би да промене пензиони систем", рекао је Семолитч.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић оценио је да послодавци, велике фирме међу којима су и иностране, не желе да уђу у Унију послодаваца јер немају интереса. Помоћник министра за рад, запошљавање, борацка и социјална питања Зоран Лазић рекао је да послодавце треба убедити да учествују у социјално-економском дијалогу.

"Послодавци немају интерес да губе време на дијалог, а синдикати су за то плаћени", рекао је Лазић.

Шефица тима Србије за преговоре с ЕУ Тања Мишчевић рекла је да су реформе у социјално-економском дијалогу почеле 2004. године, али да споро напредују.

"Користите преговарачки процес као инструмент за отварање дијалога. Тражите најбоља решења јер је и нама у интересу да их понудите", рекла је Мишчевић.

Газде себи пакују зараде, а радницима шта остане

Аутор: Љ. Малешевић

Ако се суди по најновијој анализи европског статистичког завода Еуростата, газде у Србији себи пакују највеће зараде и профит, а оно што остане оде на плате радницима.

У ЕУ петина домаћинства са највишим примањима има 5,2 пута виши расположиви приход, односно приход након опорезивања и сличних трошкова, него петина са најмањим примањима, док је у Србији тај однос девет. Од земаља обухваћеним извештајем, Србија је држава са највећом неједнакошћу, а следи Турска са разликом од 8,7 пута, док је у ЕУ ситуација најнеповољнија у Румунији, где је тај однос 8,3 одсто.

Најмање разлике између сиромашних и богатих у ЕУ забележене су у Словачкој и Чешкој – 3,5, док је разлика испод четири одсто у Финској, Словенији, Шведској, Холандији и Белгији.

Аустрија, Немачка, Мађарска, Пољска и још неке земље спадају у привреде са разликом у примањима између четири и пет, Италија и Португал у групу земаља са разликом до шест, док су разлике веће у балтичким земљама, Шпанији, Грчкој, Румунији и Бугарској.

Подаци истог завода показују и да Србија спада у мањину земаља где старији од 65 година, дакле пензионери, имају нешто веће приходе од млађих са односом око 1,1, док у ЕУ у просеку старији имају приходе на нивоу од 98 одсто од осталог становништва. Такође, Србија спада и међу земље у којима је највиши ризик од сиромаштва, мерен уделом људи који имају примања испод 60 одсто просечних примања у држави. Најмањи ризик од сиромаштва бележи се у Финској, Француској и Немачкој.

Када је реч о средњем приходу, односно износу од којег половина становништва има више а половина мање, Србија је, по подацима Еуростата за 2015. годину при самом европском дну са годишњим нето износом од 2.591 за становништво изнад 18 година, што је раст у односу на годину дана раније, када је тај просек био 2.444.

Међутим, треба нагласити да се, и поред тих суморних података, у Србији из године у годину ситуација поправља, а број сиромашних и оних који су у ризику од сиромаштва опада. Доказ за то су подаци о просечној плати у Србији, која је у протеклих 17 година, од 2000, стално у порасту и сасвим сигурно би данас била много већа да 2008. године није било економске кризе. Јер, те 2008. године просечна плата у Србији била је у марту 376 евра, а отприлике је толика и сада. Међутим, након те 2008. године просечна плата је падала све до 2013, када се вратила на

износ већи од 371 евро, опет је пала 2015, да би лане порасла и стигла до просека који је бележен пре осам година.

Последња исказана стопа сиромаштва у Србији била је 8,9 одсто, а као линија сиромаштва узето је 11.340 динара. Та стопа утврђена је 2014. године, док је годину касније стопа субјективног сиромаштва, што значи људе који тешко и веома тешко састављају крај с крајем, износила 64,79 одсто. Сиромаштвом су најугроженија рурална подручја, а мапа сиромаштва Србије показала је да је стопа сиромаштва највећа у Тутину, где је сиромашно две трећине становника, односно 66,1 одсто, док је најмање сиромашних забележено у Новом Београду, где стопа сиромаштва износи свега 4,8 одсто. Беда је највећа на југоистоку Србије, где више од половине становника живи у сиромаштву, и ту су Прешево, Бојник, Бујановац, Лебане, Бабушница, Босилеград, Владичин Хан, Гауин Хан, Дољевац, Житорађа, Медвеђа, Трговиште и Црна Река.

Коридор ће помоћи

Шеф Канцеларије Светске банке у Србији Тони Верхејен објаснио је прошле године да, ако се погледа мапа сиромаштва у нашој држави, јасно се види колико томе доприноси недостатак инфраструктуре у тим регионима. По његовом мишљењу, изградња Коридора 11, који ће повезати југ Србије, отвориће могућност за развој неразвијених делова Србије, а исто се односи и на остале делове ове државе који су сада у беди.

Брнабић: Коверте да буду дебље код приватника него код државе

Аутор: Е. Дн.

Министарка државне управе и локалне самоуправе Ана Брнабић сматра да приватни сектор треба да има веће плате од државног.

Она тврди да се у државном сектору ради мање него у приватном.

– Зато тек у 2019. години можемо добити нови систем рада јавне управе – рекла је Ана Брнабић. – Толико може да се уради у овом мандату, а онда да се даље настави. Јер, сређивање стања у јавној управи је процес који је у многим државама трајао по две деценије и више. Али, важно је да министри не крећу увек од нуле кад почну да раде...

Говорећи о успесима ресора на чијем је челу, Ана Брнабић каже да је тежи део посла реорганизације јавне управе и подизање капацитета да она буде ефикаснија.

Досадашњу неефикасност рада државне управе објашњава, како каже, фамозном реченицом: „Није у мојој надлежности.” Јер, објашњава, када ресори тако уско гледају своју надлежност, онда послови остају незавршени.

– Зато имам велика очекивања од националне академије за државну управу и ако успемо да је направимо како треба, она ће бити главна институција која ће продрмати јавну управу. Јер, ако запослени у државној управи буду чули искуства из других државних управа од респектабилних иностраних предавача, верујем да ће бар 30 одсто оних који слушају о доброј ефикасности рада државних органа, настојати да то сутра примене и у свом послу – казала је министарка Брнабић.

Она оцењује да је њен ресор сада другачији него пре пола године, а то објашњава тиме што је се погађа у суштину, а проблеми се не „гурају под тепих”.

– Зато је важно за целу државну управу – а још више за локалну самоуправу јер је то први ниво до грађана – да се усади одговорност према држави у којој се ради и према грађанима за које се ради. Нема везе што „није у мојој надлежности”, хајде да ми искорачимо ако је неки пројекат важан па ћемо видети шта смо урадили – рекла је Брнабић.

Вулин: У касу ПИО фонда уплаћено 1,8 милијарди динара више

Извор: Танјуг

Захваљујући повећаном запошљавању и бољем раду привреде, односно већем броју пријављених на обавезну евиденцију ПИО фонда закључно са 17. мартом у касу ПИО фонда уплаћено је 1,8 милијарди динара више него што је било предвиђено планом за ову годину, изјавио је данас министар Александар Вулин.

Како је рекао министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, то је повећање за око 2,3 одсто.

"Захваљујући томе ПИО фонд је из буџета Владе Србије за дотације за пензије до сада повукао скоро шест милијарди динара", рекао је Вулин.

Наводећи да су прошле године пензије дотиране са неких 35 одсто, а да је било планирано 37, он је истакао да се нада да ће ове године то бити 33,6 одсто.

"Како се буде повећавало запошљавање, како будемо имали више пријављених и како се будемо ефикасније борили против рада на црно тако ћемо имати више новца и за овакве могућности. Исто тако ћемо имати више новца да трошимо за пензионерски стандард и моћи ћемо да побољшамо квалитет живота свих нас", рекао је Вулин.

Орбовић: Послодавци и синдикати криви због тога што нема социјалног дијалога

Извор: Бета

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић рекао је данас да нема социјалног дијалога између незаинтересованих послодаваца и расцепканог синдиката и навео пример да у Железницама Србије има чак 32 синдиката.

Орбовић је на форуму "Трипартизам у сенци државе" о социјалном дијалогу између синдиката, послодаваца и државе истакао да до сада није постигнут ниједан позитиван резултат у заштити интереса запослених и да је прошло "15 година у замлаћивању".

- Организације послодаваца нису реперезентативне, а нису ни синдикати којих је преко 20.000. У Железницама Србије постоји синдикат који има два члана јер су два смењена директора основала посебан синдикат у коме је један председник, а други секретар - рекао је Орбовић. Додао је да и у Градском саобраћајном предузећу Београд постоји 25 синдиката јер је законодавство омогућило заштиту "личног интереса и уништавање синдикализма".

- Нико не говори о проблему да послодавци колективне уговоре које потпишу не примењују или их пониште - рекао је Орбовић.

Председник Уједињених гранских синдиката Независност Зоран Стојиљковић рекао је да социјални дијалог у Србији не заслужује ни "двојку".

Он је упоредио Социјално-економски савет Владе Србије са "ранжирном станицом где се одбацују стари вагони".

- У том савету се не покрећу важна питања, а у њему седе они који не одлучују ни о чему. Држава не држи до нас, а синдикат Независност неће учествовати у раду Савета док се не

покрену суштинска питања о социјалној правди, приватизацији субвенцијама и незапослености - рекао је Стојиљковић.

Председник Савеза слободних синдиката Словеније Душан Семолитч рекао је да би да у Словенији нема социјалног дијалога многа права радника била мања.

- У Европи у односу на права радника већи приоритет добија интерес капитала. Политичари који долазе из Брисела слете на аеродром, а затим колима оду у Владу и питају шта је са дефицитом, а не шта је са радницима - рекао је Семолитч.

Он је рекао да и у Словенији постоји сукоб интереса синдиката и да постоји укупно 26 колективних уговора. Потписани су и многи појединачни уговори у привреди, али не и општи колективни уговор јер они који су потписали појединачне не желе општи који је углавном нешто неповољнији.

- Представници Међународног монетарног фонда и Светске банке предлагали су нам да се у пензију одлази са 43 године стажа и да није било социјалног дијалога успели би да промене пензиони систем - рекао је Семолитч.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић оценио је да послодавци, велике фирме међу којима су и иностране, не желе да уђу у Унију послодаваца јер немају интереса. Помоћник министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Лазић рекао је да послодавце треба убедити да учествују у социјално-економском дијалогу.

- Послодавци немају интерес да губе време на дијалог, а синдикати су за то плаћени - рекао је Лазић.

Шефица тима Србије за преговоре с ЕУ Тања Мишчевић рекла је да су реформе у социјално-економском дијалогу почеле 2004. године, али да споро напредују.

- Користите преговарачки процес као инструмент за отварање дијалога. Тражите најбоља решења јер је и нама у интересу да их понудите - рекла је Мишчевић.

РЕДОВНА ПЛАТА И ТОПЛА РЕЧ Шта српски послодавци нуде као БЕНЕФИЦИЈЕ, а по закону се ПОДРАЗУМЕВА

Аутор:М.Родић

Пријавите се, нудимо вам редовну зараду, плаћен прековремени рад, одличне међуљудске односе, вредновање различитости и проширивање видика - овако често изгледају огласи српских послодаваца где они набрајају бројне компаративне предности рада код њих. Међутим, када их још једном прочитате, схватите да би све ове "бенефиције" по закону требало да се подразумевају. Зашто их послодавци нуде као да су закопано благо? Зато што је понашање приватника према радницима на тако ниском нивоу, да је и пука идеја о редовној плати, нажалост, за многе примамљива, а не очекивана опција.

Заузврат, они често траже "савршеног" радника који, према вешто састављеној листи зна енглески, норвешки и кинески, има свега 25 година, али и пет година искуства у струци, индивидуалца који је уједно и тимски играч, поткованог програмерским знањем. Оглашивачи послова су, нажалост, упознати са начином на који конкуренција третира раднике, и на очај талентованих људи у беспарици. Чак и у најјачим секторима редовна плата је хит, а ако је уз њу и понуђен стални радни однос и плаћени трошкови превоза, ето премије.

Ни у ИТ (информационе технологије) индустрији, која важи за једну од перспективнијих, у Србији није подразумевана њена редовна исплата. Зашто би иначе послодавац продавцу ИТ производа као прву ствар обећао редовну плату.

- ИТ индустрија промовише се као јака, међутим то није у складу са реалном сликом, јер радна места су нестабилна у односу на друге фирме – каже економиста Мирослав Здравковић. На професионалцима у свету софтвера лежи и велика одговорност, према потпредседнику Савеза самосталних синдиката Србије (СССС) Душку Вуковићу. Он сматра да би требало баш на основу много бољих услова да подижу ниво зарада у свом сектору који је конкурентан и тражен, а не да се задовољавају условима слабијих.

- Сматрамо да је ИТ у замаху, да ту релативно брзо људи могу да у односу на стања и компетенције пронађу своје радно место. Пореди га са домаћим, развијенији је у односу на друге секторе, али далеко је од Европе и Америке, где су више зараде и много бољи услови – сматра Вуковић.

Како додаје, редовна зарада је у сваком послу апсолутно подразумевана, и спада у одредбе Закона о раду, а њено истицање произлази из чињенице да има нецивизацијских и друштвено неодговорних послодаваца.

Столару у Нишу понуђено је "радно време од 8 до 17 сати, 5 дана у недељи", што, дакле, износи 45 сати рада недељно, док Закон о раду (Члан 51) каже да је пуно радно време 40 сати, те пошто прековремени рад није бесплатан, фирма напомиње и да ће га плаћати.

- Пре свега се подразумева да радници мају право на редовно радно време, не дуже од дозвољеног или по потреби, а то се навелико крши. Такође, 40 сати је радна недеља, имате право на дневне, недељне и месечне годишње одморе, сваки радник треба да има редовне здравствене прегледе, поготово на ризичним пословима – закључује Вуковић.

Поред редовне плате, нуде још и...

Осим подразумеваних законских одредби којима се послодавци међусобно надмећу за амбициозне раднике, ово су неки од лепо замотаних понуда које би требало да изгледају као великодушни поклон, али у демократски уређеним друштвима оно би већ требало да припада свима:

"Одлични међуљудски односи" - оглас за кућног техничара у Нишу

"Отвореност за васе идеје, радна атмосфера у којој се вреднује и подстиче различитост" - оглас за радника у једној банци у Београду

"Рад у занимљивим и повољним условима, могућност напредовања и проширивања видика" - оглас за ХР асистента у Новом Саду

"НЕБУЛОЗО, ИДИОТЕ" Радник суда у Врању прошао ГОЛГОТУ на послу

Аутор:Б.Богосав

Радник Основног суда у Врању Зоран Цветковић (61), који 39 година ради на административним пословима, прошао је праву голготу на радном месту.

А све зато што, како каже, није могао више да толерише и трпи самовољу и корупцију у суду. Како прича за "Блиц" овај несрећни радник, све је почело у новембру прошле године када је затражио статус узбуњивача.

- Мој пакао је почео када сам шефици писарнице Борки Станисављевић указао на гомилу нерешених предмета и начин на који их распоређује, па неки радници добијају по 17.000 предмета, а повлашћени три пута мање – наводи Цветковић за "Блиц", али и у пријави за мобинг коју је послао на више адреса.

Шефица писарнице Борка Станисављевић је тада одговорила да је то "усмени налог председника суда Стојадина Станковића, а коме се не свиђа, нека иде". Затим је, како каже Цветковић, уследило свакодневно малтретирање.

- Свакодневно ми је остављала по неколико хиљада предмета које је требало обрадити, што је наравно физички немогуће. У том периоду одсуствовао сам доста, јер имам великих проблема са кичмом. За три месеца, два сам био на боловању. Објаснио сам јој да не можемо достићи ту норму пошто је то превише предмета и да свакодневно заостајемо са обрађивањем. Њу је било баш брига, па ме је често вређала и називала погрдним именима: "небулозо", "идиоте", "нерадничке", о чему су писмено сведочили колеге записничари и судије - наглашава Цветковић.

Немајући куд, Цветковић је затражио статус узбуњивача, што је председник Вишег суда одбио и пријаву вратио председнику Основног суда Стојадину Станковићу.

- Пошто сам видео да је све то "кадија те тужи, кадија ти суди", обратио сам се Високом савету судства, али су се и они прогласили ненадлежним.

Цветковић додаје да га сада ни то не чуди, јер Станковић вероватно има ветар у леђа када је без страха од последица од суда направио своју прђију.

- Министарка правде Нела Кубуровић недавно је посетила суд у Врању. Они су били толико дрски и бахати да нису нашли за сходно да из поштовања према министарки окупе запослене, већ је жена затекла празан суд, без судија. А чак су је после напали у новинама да не говори истину иако је све што је овде видела истина, и још горе.

Цветковић каже да је након што је одбијена његова тужба за мобинг тужио за увреду шефицу извршне писарнице и да је у првостепеној пресуди она проглашена кривом. Међутим, судија Марија Јанићијевић, која је врло блиска пријатељица председника суда, донела је пресуду да се Борка Станисављевић осуди не на новчану казну, већ на условну од три месеца затвора. Тиме су избегли да Станисављевићева плати новчану казну за увреду.

После овога, председник суда обрушио се на Цветковићеву ћерку Сузану, која већ шест година ради у суду. Док је била на породилском, Станковић је на њено место запослио рођаку своје секретарице, коју је по истеку Сузаниног породилског задржао, а њу приморао да продужи боловање, претњама да ће је отпустити и избацити на улицу иако је хранилац четворочлане породице.

Запослио рођену сестру у суду

Иако је на снази забрана о запошљавању у јавном сектору, председник Основног суда у Врању у јануару ове године запослио је рођену сестру Даницу, која са основном школом обавља послове кафе куvariце у суду, док је сестру судије Марије Јанићијевић, Александру, такође примио у радни однос на одређено време и то на пословима судијског сарадника.

Станковић, међутим, за "Блиц" тврди да ниједно радно место није попуњено без дозволе министарства.

Вулин: У касу ПИО фонда уплаћено 1,8 милијарди динара више од планираног

Извор: Танјуг

Захваљујући повећаном запошљавању и бољем раду привреде, односно већем броју пријављених на обавезну евиденцију ПИО фонда закључно са 17. мартом у касу ПИО фонда уплаћено је 1,8 милијарди динара више него што је било предвиђено планом за ову годину, изјавио је данас министар Александар Вулин.

Како је рекао министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, то је повећање за око 2,3 одсто.

"Захваљујући томе ПИО фонд је из буџета Владе Србије за дотације за пензије до сада повукао скоро шест милијарди динара", рекао је Вулин.

Наводећи да су прошле године пензије дотиране са неких 35 одсто, а да је било планирано 37, он је истакао да се нада да ће ове године то бити 33,6 одсто.

"Како се буде повећавало запошљавање, како будемо имали више пријављених и како се будемо ефикасније борили против рада на црно тако ћемо имати више новца и за овакве могућности. Исто тако ћемо имати више новца да трошимо за пензионерски стандард и моћи ћемо да побољшамо квалитет живота свих нас", рекао је Вулин.

Решење за део проблема

Пише: ФоНет

Засад смо задовољни, нађено је решење за део проблема из социјалне области, у понедељак овде настављамо разговоре да се нађе могућност да се поново емитује програм РТК, саопштио је данас главни повереник синдиката Независност РТК Горан Антонијевић, после састанка у згради Владе.

Антонијевић и други запослени у Радио телевизији Крагујевац предали су министру привреде Горану Кнежевићу и министру културе и информисања Владану Вукосављевићу петицију са више од 10.000 потписа грађана Крагујевца, као подршку за обнављање рада овог медија. Према речима Антонијевића, РТК је престала да емитује програм, пре неколико месеци, после "раскида катострофалне приватизације".

Са министром Кнежевићем је договорено да се уради социјални програм, овере здравствене књижице и повеже радни стаж.

Антонијевић је рекао да би, после састанка у понедељак, министар културе требало да разговара са Регулационим телом за електронске медије (РЕМ) о могућности да се плати дуг према њима и да се РТК врати дозвола за емитовање.

Такође ће се разговарати да се средствима која град Крагујевац дугује РТК покрије део блокаде, рекао је Антонијевић, који каже да би у понедељак на састанку са Кнежевићем и Вукосављевићем требало да буде и градоначелник Крагујевца Радомир Николић.

На тај начин, они би, каже, били у неком међупростору, између нове приватизације и раскинуте.

Влада спремна да помогне да РТК опстане

Пише: З. Радовановић, М. Н. С.

Законске могућности за решавање статуса РТК готово никакве

Са министрима привреде и културе и информисања, Гораном Кнежевићем и Владаном Вукосављевићем, договорили смо се да процедура за понуду социјалног програма запосленима који желе да напусте фирму, те повезивање стажа и оверу здравствених књижица буде покренута одмах.

О осталим проблемима наше медијске куће разговараћемо, како је званично најављено, наредног понедељка - рекли су за наш лист представници делегације запослених у Радио телевизији Крагујевац који су се данас, иза поднева, у згради Владе Србије, састали са министрима Кнежевићем и Вукосављевићем. Они су разговарали о вишемесечној агонији РТК и могућим решењима за опстанак тог медија, који је, услед катастрофалних последица

приватизације, практично већ угашен, пошто недељама уназад не емитује ни радио ни телевизијски програм.

Министри, којима је предата петиција са више од 10.500 потписа грађана централне Шумадије који подржавају опстанак те медијске куће, данас су показали "добру вољу", да у сарадњи са градском управом пронађу решења. Да би РТК поново почео да се бави својом делатношћу, неопходно је да РЕМ тој медијској кући врати дозволе за емитовање програма, које су јој одузете због дугова према том регулаторном телу. Неопходно је и да ЕПС поново укључи струју која јој је искључена пре више недеља, такође због великих дугова.

- Договорено је да се у истом саставу у понедељак наставе разговори о враћању дозволе за емитовање програма, о деблокади рачуна фирме, измиривању дугова који су остали иза доскорашњег власника, као и исплати заосталих зарада. Новом састанку требало би да присуствује и градоначелник Крагујевца Радомир Николић - каже за Данас новинарка РТК Гордана Мирковић, чланица делегације запослених.

Она додаје да су запослени стекли утисак како је спремна да помогне, јер су министри поручили да се тренутно "не размишља ни о стечају, ни о поновној приватизацији РТК", већ преваходно о "гашењу пожара у тој медијској кући". Накнадно, тражиће се решења која морају да буду у складу са законским прописима. И управо у тој реченици може да буде "квака", јер су законске могућности - готово никакве. Наиме, рок за приватизацију је истекао, неуспешна продаја "у задњи час" успешно је послужила да се спречи подела бесплатних акција запосленима, а док се предуго чекало поништавање купопродајног уговора, тадашњи власник задужио је РТК толико да је фирми блокиран рачун, због неплаћања одузета дозвола за емитовање и "исечена" струја. Део кључне опреме, продали су извршитељи, а интересантно, купац је била крагујевачка градска управа. Из тога би се могло претпоставити да је она заинтересована за медије, али и неки други закључак би био релевантан ако се има у виду да Крагујевац две године није расписао конкурс за пројектно финансирање медија.

Приватизација

Приватизација РТК, подсетимо, поништена је крајем јануара, пошто дотадашњи власник, крушевачки бизнисмен Радоица Милосављевић, није испуњавао уговорне обавезе ни према купљеној фирми и запосленима, ни према држави. Милосављевић је, тврде запослени, РТК купио без иједног динара дуга, а оставио је иза себе пустош, односно дугове веће од 30 милиона динара, неисплаћене зараде, неуплаћене доприносе за ПИО и здравствено осигурање, пописану и делом распродату покретну имовину...

НСЗ: Три четвртине радника добије отказ кад истекну субвенције

Пише: Г. Влаовић

*** Од укупно 7.732 људи запослених по основу субвенција у 2011, 2012. и 2013, данас радна места има само њих 2.058; осталих 5.674 су добили отказе * Национална служба за запошљавање Данасу је доставила ове податке након тврдњи АСНС да на послу остаје пет одсто радника кад истекну државне дотације**

Скоро три четвртине радника запослених у фирмама које су добиле државне субвенције за отварање нових радних места, добило је отказ кад су те субвенције истекле, показују званични подаци Националне службе за запошљавање достављени Данасу.

Претходно је Ранка Савић, председница Асоцијације слободних и независних синдиката, изјавила нашем листу да по њиховим подацима само пет одсто радника задржи посао кад прођу субвенције, па иако се ова бројка испоставила превисока, показало се и да није далеко од

правог стања, јер послодавци заиста отпуштају велику већину радника чим добију сав новац од државе за њихова радна места.

Наиме, како наводе у Националној служби за запошљавање, од 2011. до 2013. године држава је субвенционисала отварање 7.732 радна места. Данас у тим фирмама ради само 2.058 људи. То значи да је само 27 одсто запослених задржало своје радно место до данас, што је свакако мали проценат с обзиром да фактички држава плаћа њихова примања. Тај податак и чињеница да запослени у тим предузећима имају ниске плате омогућавају инвеститорима који су добили субвенције високе профите које очито и додатно увећавају постепено отпуштајући раднике након истека субвенција.

Статистика показује да је 2011. године у фирмама које су добиле субвенције посао нашло 6.045 радника, следеће године 761, а 2013. године 926. Према уговорима са државом, послодавци су били дужни да две године по добијању субвенција не смањују број запослених. Како се показало, страхови стручњака који су упозоравали да ће одмах по протеклу тог периода уследити отпуштања били су потпуно оправдани.

Тако је по званичним подацима НСЗ, од 6.045 радника запослених уз субвенцију 2011. године, после истека уговорне обавезе у радном односу остало 3.700 људи, односно 61,21 одсто. Али, послодавци су наставили да убрзано отпуштају људе, тако да је после годину дана на послу остало тек 1.432, односно 23,69 одсто запослених. Број радника који су радили више од годину дана по истеку уговорне обавезе је 2.268, односно 37,52 одсто, а број оних који и сада раде код истих послодаваца је 1.389, односно 22,98 одсто - мање од четвртине.

Слично је било и са радницима који су посао добили на основу субвенција у 2012. години. Тада је запослено 761 људи да би након истека уговорне обавезе на послу остало њих 515. У следећих 12 месеци тај број се смањио на само 171, односно 22,47 одсто. У четвртој години је број радника повећан на 344, односно 45,20 одсто оригиналног броја, да би затим опет уследили откази, тако да данас број радника који тих послодаваца износи 237, односно 31,14 одсто оригиналног броја. Код субвенција из 2013. године поновљена је иста прича, тако да од првобитно запослених 926 радника, данас у фирмама које су тада примиле државни новац ради 432 људи, односно 46,65 одсто.

Дакле када се погледа за колико је радника држава платила субвенције, а колико их данас ради у фирмама које су узеле тај новац, види се да је радна места задржало тек 27 одсто запослених, док је осталих 73 одсто добило отказе.

Држава Србија ће ове године кроз субвенције приватним послодавцима издвојити 2,8 милијарди динара, плус додатних 550 милиона динара за особе са инвалидитетом, како би финансирала отварање нових 20.200 радних места. Док надлежни сматрају да је реч о учинковитом начину за смањење стопе незапослености синдикалци и стручна јавност истичу да систем субвенција послодавцима представља најобичније бацање пара јер изузетно мали проценат радника задржи запослење и после истека субвенција.

Нуде обуку, не и посао

У Националној служби за запошљавање су 7. фебруара објавили 11 јавних позива и конкурса, који су углавном намењени послодавцима који припадају приватном сектору, што је, како истичу, још један допринос развоју предузетништва и приватне иницијативе. Међу тим позивима доминирају они преко којих се реализују стручне праксе, обуке, samozapošljavanje и јавни радови. Дакле, углавном је реч о пројектима који не гарантују да ће запослени задржати своја радна места након истека субвенција. То је управо и основна замерка коју упућују синдикати.

Програми за 2015. и 2016. још у току

У Националној служби за запошљавање нису могли да нам доставе податке за запослене по програмима из 2015. и 2016. зато што још није прошло две године од одобравања ових

субвенција, што значи да за сада ти послодавци још не смеју да смањују број запослених, док података за 2014. нема јер у тој години нису давале субвенције.

Србија "на два мала корака" од инвестиционог рејтинга

Аутор: [Војислав Стевановић](#)

Агенција за оцену кредитног рејтинга Мудис повећала је кредитни рејтинг Србије са "Б1" на "Баз", уз стабилне изгледе за даље унапређење. Кредитни рејтинг Србије се побољшава, али ризик земље, који он описује, и даље је висок за све улагаче.

Министар финансија Душан Вујовић каже да је Србија на два мала корака од кредитног рејтинга који омогућава одборима банака да, како каже, рутински одобравају инвестирање, али и да се и ово побољшање убрзо осети кроз ниже камате.

Када ће Србија да прекорачи те кораке министар није прецизирао. Међутим, није непознато шта треба да се учини да би рејтинг наставио да се побољшава.

„На будуће повећање рејтинга и добијање инвестиционог рејтинга, на то ће утицати динамика реструктурирања јавних предузећа, завршетак приватизације великих још државних система, ток реформи у јавној управи, реформе у образовању и здравству“, каже Александар Влаховић, из Савеза економиста Србије.

„Поправљање кредитног рејтинга подразумева не само здравље у домену финансијске сфере, него читав низ других ствари које су везане за одређена административна питања, за владавину права, ефикасност закона“, каже Дејан Ерић, Београдска банкарска академија. Кредитни рејтинг у је у директној вези са ценом новца. Што је виши, означава да је ризик земље нижи, па су и позајмице јефтиније. Али, такође може и да одреди инвеститоре, јер многи улагачи посматрају само дестинације које имају такозвани инвестициони рејтинг:

„Треба напоменути да је наш рејтинг и даље неинвестициони, односно спекулативног карактера, па самим тим не можемо очекивати да ћемо бити атрактивни за најквалитетније стране инвеститоре. С друге стране, велику помоћ је дана монетарна политика Европске централне банке, односно ниске каматне стопе“, каже Ненад Гујаничић, Висе брокер.

Смањење каматних стопа на дужи рок пак не треба очекивати, иако се Европска централна банка за сада се труди да одржи ниске каматне стопе на тржишту.

„Али ускоро ће се тај тренд преокренути и имаћемо постепено повећање каматне стопе, посебно кад имамо у виду повећање референтне каматне стопе у САД, која је повећана и биће још једном ове године. Али, све док та стопа не буде 2,5 одсто за десетогодишње обвезнице, то неће имати јак утицај на европу“, наводи Гернот Митендорфер, ЦЕО Ерсте групе.

Осим за државне хартије, бољи рејтинг је и сигнал и за произвођаче. Србија се нада улагачима у високопродуктивне индустријске гране, за које данас постоји велика борба међу земљама којима су инвестиције неопходне.

Држава се због аграра одриче акциза?

Аутор: Ј.СУБИН

Министар пољопривреде Недимовић најавио да ће од следеће године поновно увести подстицаје на дизел гориво. Литар ће бити јефтинији 54,86 динара. Пре укидања ратари су добијали 3.000 динара по хектару

ПОЉОПРИВРЕДНИЦИ у Србији већ две године не добијају подстицаје за гориво, али би то, према најавама министра пољопривреде, већ до године могло да се промени. Пре укидања, подстицаји су били 3.000 динара по хектару, али је сигурно да ће субвенције за дизел бити уведене по новом моделу, који ће тек бити дефинисан.

Како сазнајемо у Министарству пољопривреде, произвођачи би требало да пријаве колико имају земље, чиме се баве, и на основу свих података, добијали би платне картице, којима би плаћали гориво на било којој пумпи у земљи. Идеја је да они буду ослобођени дела или читаве акцизе на дизел гориво, која је сада 54,86 динара по литру.

Министар Бранислав Недимовић најавио је да би пољопривредници требало да добију субвенцију у зависности од производње у евидентираном регистру газдинстава. Подстицаји би били наспрам производње, јер сада имамо 30 динара разлику у односу на пре два или три месеца, у цени нафте.

- Сматрамо да не треба ништа "измишљати" што већ није пракса у земљама у окружењу - рекао нам је Мирослав Киш, председник Асоцијације пољопривредника Војводине. - Питање је наша специфичност и опредељеност, да се види колико хектара би било ослобођено од намета, у зависности од производње, јер није исто ратарство, повртарство и сточарство. Сада смо сигурно ускраћени за 50 до 100 евра по хектару за тај вид субвенције. Не знамо шта ће бити следеће године, али је питање хоће ли испунити и оно што су обећали за ову годину.

Председник Удружења пољопривредника Србије "СПАС" Зоран Митичевић, сматра да су пољопривредници много на губитку, јер друге државе имају повољније услове за пољопривреднике.

- Чак су и пољопривредници, који се граниче са Босном и Херцеговином, где могу да набаве повољније гориво, спречавани да пренесу у резервоару дизел - објашњава Митичевић. - У Србији је 95 одсто малих пољопривредних произвођача, али ми не занимамо изгледа никога. Села су запуштена и нестају полако. Од чега народ да живи када је пољопривреда, која једина даје суфицит, у колапсу? Увозимо малине, месо, млеко, месне прерађевине, а надлежни кажу да ко има једну краву, она је кућни љубимац и нема право на подстицаје.

КУПУЈУ НА ЦРНО

- ТРЕБАЛО је много раније да се реагује и да министарство има разумевања за нас - казао је Никола Буказић, потпредседник Удружења "Панчевачки ратари". - Велики су намети сваке године, скуп репроматеријал и гориво, а рачуницу не знамо док не скинемо усеве. На крају, мало остане чистог прихода. Држава мора да се одрекне тих акциза, као што то раде земље у окружењу. Неко користи и гасно уље, али нови трактори то не могу и иду на евродизел. Зато су поједини пољопривредници приморани да купују гориво на црно, које плаћају 115 динара литар, што је за 33 одсто јефтиније од оног на пумпи.

Повећање кредитног рејтинга добар знак за инвеститоре

Аутор: [Јована Рабреновић](#)

Министар финансија у томе види и додатни простор за повећање плата

Рејтинг агенција „Мудис“ обрадовала нас је прошлог петка вешћу да нашу економију слика светлијим бојама. Укратко, повећала је кредитни рејтинг Србије за дугорочно задуживање у домаћој и иностраној валути са „Б1“ на „Баз“ са „стабилним“ изгледима за његово даље побољшање.

Према оцени агенције, повећању кредитног рејтинга допринели су, пре свега, остварени резултати фискалне консолидације, примена структурних реформи, бољи од очекиваних изгледи економског раста и обезбеђена ценовна стабилност, као и унапређење институционалног оквира и напредак у преговорима са Европском унијом.

Форум гимназија: Саопштење Министарства о протесту синдиката је срамота

Извор: ФоНет

Форум београдских гимназија оценио је да саопштење Министарства просвете о протесту Уније синдиката просветних радника Србије представља праву срамоту за српско образовање.

Форум београдских гимназија је саопштио да Министарство наводи податке који треба да омаловаже протест УСПРС, да прикажу јавности да већина школа "не слуша" синдикате и да штрајк у школама није успео.

"Потом Министарство дозвољава себи да нам покаже сву своју професионалну немоћ: пошто је свесно тога да је ситуација у просвети толико лоша – скоро као 2001. године, а да су захтеви синдиката просвете јасни и исправни као дан, одлучује се на одавно опробану политикантску манипулацију, оптужујући УСПРС да је њн протест политички мотивисан", наводи Форум београдских гимназија.

Форум београдских гимназија додаје да се Министарство просвете и раније тако понашало, најчешће деведесетих година у време тадашњег премијера Мирка Марјановића.

"А најскорије нам је у сећању од скорашњег министра просвете Жарка Обрадовића", наводи се у саопштењу